

Nr 119.

Av herr **Ericsson** i Sörsjön m. fl., om placeringen i lönegrad av flottledsinspektören och dennes ordinarie assistent.

Vid budgetarbetet för 1942 års statsverksproposition har 1939 års tjänsteförteckningssakkunnigas betänkande varit föremål för behandling och har resultatet därav framlagts i en förteckning, vilken såsom bihang fogats till statsrådsprotokollet över finansärenden den 3 januari 1942 och återgivits i statsverkspropositionen under rubriken för flera huvudtitlar gemensamma frågor (Bihang 1). Av förteckningen framgår, att Kungl. Maj:t icke upptagit av riks försäkringsanstalten i egenskap av yrkesinspektionens chefsmyndighet framställt förslag om förbättrad löneplacering för skogs- och flottledsinspektören inom yrkesinspektionen och dennes ordinarie assistent. Med anledning härav ha vi ansett oss böra bringa denna fråga under riksdagens prövning. Som stöd för vårt yrkande i fråga om förbättrad löneplacering för dessa befattningshavare vilja vi anföra följande.

År 1930 uppfördes befattningen som skogs- och flottledsinspektör på ordinarie stat med placering i lönegrad B 27, vilket innebar, att den placerades en lönegrad lägre än yrkesinspektör. Samtidigt utökades personalen med en extra ordinarie assistent och under 5 månader av vinterhalvåret en biträdande assistent. Senare har personalen inom den skogliga yrkesinspektionen genom beslut av 1937 års riksdag ytterligare utökats med en helårsanställd underinspektör samt tre under vinterhalvåret anställda biträdande skogsunderinspektörer. Samtidigt uppfördes den helårsanställda assistenten på ordinarie stat med placering i lönegrad B 20 eller en lönegrad lägre än dåvarande yrkesinspektörsassistent. Den biträdande assistentens tjänstgöringstid utökades vidare till 6 månader av året, varjämte ytterligare ett skrivbiträde anställdes på skogs- och flottledsinspektörens expedition.

Anledningen till denna avsevärda utökning av personalen inom den skogliga yrkesinspektionen var behovet av effektivisering av inspektionens verksamhet. Ett annat led i effektiviseringen var den utvidgning av inspektionens verksamhetsområde, som kom till stånd genom beslut vid 1937 års riksdag. Därigenom har skogshärbärgeslagens tillämpningsområde — flottledshärbärgeslagens område är alltjämt oförändrat — utvidgats till att omfatta skogsavverkningsarbete, arbete med försågning av virke i direkt samband med skogsavverkning, kolnings-, väg-, vattenavlednings-

och flottledsbyggnadsarbete. Samtidigt utökades skogs- och flottledsinspektörens tillsyn å efterlevnaden av arbetarskyddslagen och omfattar denna numera skogsavverkningsarbete, arbete med försågning av virke i direkt samband med skogsavverkning, skogsvårds-, kolnings-, flottledsbyggnads- och flottningsarbeten.

En ny uppgift för skogs- och flottledsinspektören tillkom fr. o. m. år 1932, då det uppdrogs åt honom att verka för förbättrande av skogsarbetarnas provianterings- och matlagningsförhållanden. Detta har tidigare huvudsakligen skett genom propaganda hos arbetsgivarna och arbetarorganisationerna samt å arbetsplatserna i skogarna, men fr. o. m. år 1937 har skogs- och flottledsinspektören dessutom haft att anordna och ansvara för de kurser för utbildande av hushållerskor och kockar för gemensamma skogsarbetarhushåll, för vilka riksdagen årligen anvisat medel. Med anledning av en av riksförsäkringsanstalten gjord framställning har Kungl. Maj:t vidare medgivit, att anstalten under ett år fr. o. m. den 1 januari 1942 inom yrkesinspektionen må anställa en kvinnlig konsulent med uppgift att verka för förbättrad mathållning och hygien i skogsarbetarföreläggningarna.

Slutligen är att framhålla, att skogs- och flottledsinspektören jämte underlydande tjänstemän även har att biträda länsstyrelserna vid tillsynen å efterlevnaden av flottledshärbärgeslagen. Endast i särskilda undantagsfall hava emellertid länsstyrelserna tagit befattning med ifrågavarande tillsyn, som i realiteten kommit att utövas av skogs- och flottledsinspektören. Omfattningen av denna verksamhet torde framgå av det förhållandet, att årsomkostnaderna för flottningshärbärgen inom Norrland, Dalarna och Värmland enligt en av skogs- och flottledsinspektören verkställd utredning under 5-årsperioden 1935—1939 uppgingo till i medeltal cirka 140,000 kronor per år.

Genom de av 1938 års riksdag vidtagna ändringarna av arbetarskyddslagen och skogshärbärgeslagen, varigenom det jämväl ankommer på skogs- och flottledsinspektören att meddela i 38 § 1 mom. förstnämnda lag respektive 7 § 1 mom. sistnämnda lag omförmälda förelägganden, har dennes tjänsteansvar ytterligare ökat.

Den skogliga yrkesinspektionen har sålunda numera ett omfattande verksamhetsområde och en betydande personal. Detta medför givetvis en arbetsbörda och ett tjänsteansvar för skogs- och flottledsinspektören, som avsevärt ökat, sedan denne år 1930 erhöll sin nuvarande lönegradsplacement. Med anledning därav föreslog socialstyrelsen redan år 1935 i samband med framläggande av förslag till den tidigare omnämnda utvidgade organisationen, att skogs- och flottledsinspektören skulle likställas med yrkesinspektörerna och placeras i dåvarande lönegrad B 28 samt att den e. o. assistenten skulle uppföras på ordinarie stat och placeras i lönegrad B 21.

Landshövding K. Tiselius, som i egenskap av sakkunnig hade att yttra

sig över socialstyrelsens förslag, framhöll, att de stora anspråk ifråga om initiativkraft och omdöme, som skogs- och flottledsinspektören måste motsvara, och den praktiskt taget självständiga chefsställning, som denne intager vid ledningen av ifrågavarande ytterst omfattande och betydelsefulla inspektionsverksamhet, syntes väl motivera, att skogs- och flottledsinspektören jämfördes med yrkesinspektörerna.

1937 års arbetarskyddskommitté ansåg det likaledes väl motiverat, att skogs- och flottledsinspektören erhöle samma tjänsteställning som yrkesinspektörerna och att helårsassistenten vid skogs- och flottledsinspektionen i lönehänseende jämfördes med distriktsingenjör inom den allmänna yrkesinspektionen. Riksförsäkringsanstalten framhöll också i sitt yttrande över kommitténs förslag, att fullt fog funnes att likställa skogs- och flottledsinspektör med yrkesinspektör. Anstalten tillstyrkte likaledes förslaget om den ordinarie assistentens uppflyttning i lönegraden B 21.

I Kungl. Maj:ts proposition angående yrkesinspektionens organisation m. m. till 1938 års riksdag upptogs skogs- och flottledsinspektören emellertid endast i lönegrad B 27 och assistenten i lönegrad B 20. Med anledning härav väcktes av ett stort antal representanter för såväl arbetsgivare som arbetare likalydande motioner i riksdagens båda kamrar (första kammaren nr 275 och andra kammaren nr 420), vari föreslogs uppflyttning i lönegrad av skogs- och flottledsinspektören från B 27 till B 28 och av dennes ordinarie assistent från B 20 till B 21.

I sitt utlåtande över ifrågavarande motioner (utlåtande nr 110 sid. 13) anförde statsutskottet följande: »Utskottet vill icke bestrida, att skäl kunna anföras för att i lönehänseende jämföra ifrågavarande befattningshavare med yrkesinspektör respektive distriktsingenjör inom den allmänna yrkesinspektionen. Då emellertid förevarande spörsmål så sent som år 1937 varit föremål för riksdagens prövning samt utskottet förutsätter, att de i motionerna anförda synpunkterna vederbörligen beaktas vid den allmänna översyn av de civila statstjänstemännens lönegradsplacering, som inom den närmaste framtiden avses komma till stånd, anser sig utskottet icke kunna för närvarande tillstyrka bifall till de i ämnet väckta motionerna.»

På anmodan av 1939 års tjänsteförteckningssakkunniga meddelade riksförsäkringsanstalten i skrivelse år 1939 de önskemål, som anstalten ansåg föreligga vid omprövning av lönegradsplaceringen för befattningshavare vid allmänna civiltjänstverksamheten. Därvid föreslog riksförsäkringsanstalten bland annat uppflyttning av skogs- och flottledsinspektören från lönegrad A 27 till lönegrad A 28 samt skogs- och flottledsinspektörens assistent från lönegrad A 20 till lönegrad A 21. Förslagen om förbättrad löneställning för skogs- och flottledsinspektören och dennes assistent lämnades dock utan beaktande av de sakkunniga.

I sitt år 1941 avgivna utlåtande över de sakkunnigas betänkande vidhöll riksförsäkringsanstalten emellertid under återropande av statsutskottets

nyss citerade utlåtande år 1938 sitt ovannämnda yrkande med följande uttalande: »Anstalten finner sig ånyo böra understryka sin på erfarenhet grundade mening, att fullt fog finnes för att likställa skogs- och flottledsinspektören med yrkesinspektör och den ordinarie assistenten med distriktsingenjör. Erinras må särskilt, att skogs- och flottledsinspektören har hela landet som tillsynsområde. Anstalten får alltså ånyo hemställa, att ifrågasvarande befattningshavare placeras i respektive lönegraden A 28 och lönegraden A 21.»

Beträffande den ordinarie assistenten må särskilt framhållas, att denne är skogs- och flottledsinspektörens närmaste man och fungerar som hans ställföreträdare. Inom den allmänna yrkesinspektionen finnes sedan omorganisationen från och med år 1939 å varje distrikt en förste distriktsingenjör i lönegrad A 24, tillika yrkesinspektörens ställföreträdare, och å flertalet distrikt dessutom en eller ett par distriktsingenjörer i lönegrad A 21. Efter nämnda omorganisation och då den skogliga yrkesinspektionen numera har en personal av ungefär samma storleksordning som yrkesinspektionsdistriktet, är den ordinarie assistentens tjänsteställning närmast att jämföra med förste distriktsingenjör, och bör han med hänsyn härtill rätteligen placeras i samma lönegrad, d. v. s. A 24. Det bör härvid uppmärksammas, att tidigare jämförelser beträffande ifrågasvarande assistents löneställning ursprungligen hänfört sig till förhållandena före nyssnämnda omorganisation av allmänna yrkesinspektionen, då yrkesinspektörsassistenten var yrkesinspektörens närmaste man men allenast placerad i 21:a lönegraden.

Det måste anses synnerligen angeläget, att såväl skogs- och flottledsinspektören som den ordinarie assistenten tillerkännas sådan ställning i lönehänseende, att dels rättvisa skapas för de nuvarande befattningshavarna och dels möjligheter öppnas att vid ombyte av tjänstemän å dessa poster kunna erhålla för befattningarna väl kvalificerade jägmästare.

Under hänvisning till vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta att placera skogs- och flottledsinspektören i lönegrad A 28 och dennes ordinarie assistent i lönegrad A 24.

Stockholm den 20 januari 1942.

Evald Ericsson
i Sörsjön.

Jon. N. Jonsson,
Fjäle.

Axel Jansson,
Hällefors.

P. L. Persson.

Sigfrid Jonsson.

Lars Jonsson
i Haverö.